

SÈRIE 5

Exercici N°1 (4 punts en total. Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici valdrà 0,4 punts).

- 1/D
- 2/B
- 3/C
- 4/C
- 5/A
- 6/C
- 7/B
- 8/A
- 9/C
- 10/D

Exercici N° 2 (4 punts en total)

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts en total. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts.

- 1/ C
- 2/ A
- 3/ B
- 4/ B
- 5/ D

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total)

És important que els estudiants siguin capaços de confegir un comentari coherent en el qual no manquin les principals característiques de la peça escoltada, *Stella Splendens*

Gènere: música paralitúrgica de dansa

Forma: virolai, textura a dues veus polifòniques

Unitat superior: *Stella Splendens* es troba dins còdex miscel·lani *El Llibre Vermell de montserrat*

Lloc on es va recopilar: Monestir de Montserrat. La interpretaven els pelegrins que arribaven a aquell monestir

Estil general: *Ars Nova*

Període històric: finals del segle XIV

Exercici Nº 3 (2 punts en total. Puntuació d'aquest exercici: 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts; 3/ 1 punt)

1/ D

2/ utilització freqüent de de salts disjunts molt amplis en l'elaboració melòdica; supressió de distinció entre intervals consonants i dissonants, i per extensió eliminació de les funcions tonals en l'harmonia; evitació de les repeticions de temes o de configuracions rítmiques, harmòniques o tímbriques susceptibles de percebre's amb un sentit unitari

3/ El comentari hauria de girar al voltant de la ruptura respecte a la pràctica de la tonalitat produïda en la música centreeuropea a principis del segle XX, primer amb l'atonalisme i més endavant amb el serialisme practicat per Schoenberg i els seus alumnes, fins a desembocar en el serialisme integral post-webernià. En el comentari hauria de fer-se explícit que l'estudiant coneix l'evolució de la música occidental en les primeres avantguardes del segle XX, i la importància que té el principi de la no repetició en una estètica que vol fer tabula rasa de tota la retòrica expressiva tardo romàntica, i fonamentar els principis d'un nou art constructiu, funcional i autònom que es mira amb suspicàcia el devesall emotiu i sentimental de l'art i la cultura anteriors a la I Guerra Mundial, cultura a la qual, en certa mesura, se la fa responsable d'haver dut Europa a aquella tràgica conflagració.